

когато ние вече заминавахме отъ града престижна из-
вѣстие, че сѣдилището на Селимъ-ефинди е затворе-
но, че Селимъ е повиканъ въ Цариградъ, че вече
нѣма да наказватъ и че скоро ще са обнародва обща
амнистия. Не сѣмъ още испиталъ да-ли сѣ зети тия
мѣрки по причина на Скайлеровата телеграмма, тайно
зета отъ Портата, или по причина на официалното
представление на Мейнарда. Въ тоя или другия слу-
чай очевидно е, че американската дипломация прак-
тически дѣйствува въ полза на българете, което не-
може да са каже за дипломацията на другите страни.

Азъ виждамъ, че Берингъ въ предварителното
си сѣобщение говори сѣчувствено за сѣдилището на
Селимъ-ефинди и утвърждава, че въ него дѣлата сѣ
водѣли публично и открито така, щото сѣкий, който
иска, можалъ е да присѣтсвува. Чудя са, какъ Берингъ,
който трѣба да има понятие за формите на англий-
ското сѣдопроизводство, е можалъ поне на една ми-
нута да бѣде излѣганъ съ тая подигравка надъ гла-
сния сѣдъ. Сега той трѣба вече да са е сѣвзелъ и,
вѣроятно, нѣма да повтори своето заявление въ по-
дробния си отчетъ. Сѣдилището, дѣто предсѣдател-
ствувахе Селимъ-ефинди, сѣстоеше отъ двѣ отдѣле-
ния, сѣвжршенно самостоятелни. Въ едното са слу-
шаха дѣлата открито и публично, както говори Бе-
рингъ. Тука са пазяха вжншните правила на глас-
ното сѣдопроизводство, четяха са предъ сички сви-
дѣтелските показания, обвиняемия са питаше и са
обявяваше приговора. Но свидѣтелите не са турѣха
очи срещу очи и не имъ правяха прекрѣстно питание;
изобщо рѣдко са виждаха свидѣтели въ това отдѣ-
ление на сѣда. И така, обвиняемите можаха само да